Overzicht verschillen huidige en nieuwe verordening

In de ‘bestaande tekst’ zijn de woorden en leestekens waaraan iets verandert, vet en cursief gedrukt. In de ‘nieuwe tekst’ zijn de nieuwe woorden en leestekens vetgedrukt. Er zijn veel artikelen compleet gewijzigd en/of verdwenen door de nieuwe werkwijze van de Centrale Raad van Beroep.

Verordening Jeugdhulp Twenterand 2019 (bestaande tekst)	**Verordening jeugdhulp Twenterand 2023 (nieuwe tekst)**
Verordening Jeugdhulp Twenterand 2019 De raad van de gemeente Twenterand; gezien het voorstel van het college van burgemeester en wethouders; gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1., derde lid, van de Jeugdwet; overwegende dat: • de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke hulp bij de gemeente heeft belegd; • het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt; • het noodzakelijk is om regels vast te stellen over: • de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen; • de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening; • de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt	Verordening jeugdhulp Twenterand 2023 De raad van de gemeente Twenterand; gezien het voorstel van het college van burgemeester en wethouders; gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1., derde lid, van de Jeugdwet; besluit: vast te stellen de Verordening jeugdhulp Twenterand 2023

afgestemd met andere voorzieningen; • de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld; • de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet; • de waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan; overwegende dat het voorts wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk; besluit: vast te stellen de Verordening Jeugdhulp Twenterand 2019	
Hoofdstuk 1 Algemene Bepalingen Artikel 1 Begripsbepalingen 1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: a. algemene voorziening: jeugdhulpvoorziening op grond van de wet die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand diepgaand onderzoek naar de behoeften en	Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen Artikel 1. Begripsbepalingen 1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: a. algemene voorziening: jeugdhulpvoorziening op grond van de ***Jeugdwet*** die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand diepgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en/of zijn ouder; b. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied

persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid; b. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen; c. budgetplan: een door de cliënt opgesteld, en door het college goedgekeurd plan, waarin opgenomen is welke individuele voorziening met welk te bereiken resultaat de cliënt inkoopt met een persoonsgebonden budget, mogelijk door het college aangevuld met voorwaarden die daaraan verbonden zijn. d. gebruikelijke zorg: de normale, dagelijkse zorg die partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten geacht worden elkaar onderling te bieden. e. gesprek: gesprek als bedoeld in artikel 7; f. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen; g. individuele voorziening: op de jeugdige of zijn ouders toegesneden voorziening als bedoeld in artikel 2, tweede lid; h. melding: melding van een hulpvraag als bedoeld in artikel 4, eerste lid; i. ondersteuningsbehoefte: wat een cliënt/gezin ondanks de aanwezige eigen kracht/mogelijkheden en sociaal netwerk nodig heeft om te kunnen functioneren, respectievelijk wat het gezin ondanks de aanwezige eigen kracht/mogelijkheden en sociaal netwerk nodig heeft om de kinderen in het gezin zich (weer)	van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen; **c. budgethouder: de persoon die een pgb ontvangt op grond van de Jeugdwet;** d. budgetplan: een door de cliënt opgesteld, en door het college goedgekeurd plan, waarin opgenomen is welke individuele voorziening met welk te bereiken resultaat de cliënt inkoopt met een persoonsgebonden budget, mogelijk door het college aangevuld met voorwaarden die daaraan verbonden zijn; **e. eigen kracht: onder eigen kracht wordt verstaan datgene wat binnen het (financieel) vermogen van de jeugdige en/of zijn ouder ligt om zelf tot verbetering of participatie te komen. De jeugdige en zijn ouder spannen zich in hoge mate in om dát aan te wenden wat binnen hun eigen bereik ligt om in hun behoefte aan ondersteuning te voorzien. Het college is gehouden om een voorziening niet te verstrekken, als de jeugdige en zijn ouder er op eigen kracht uit komen;** **f. formele hulp: een zorgverlener die hulp verleent volgens de kwaliteitseisen zoals opgenomen in hoofdstuk 4 van de Jeugdwet en de bijlage1 bij deze verordening;** g. hulpvraag: behoefte van een jeugdige en/of zijn ouder aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en/of stoornissen; h. individuele voorziening: op de jeugdige en zijn ouder toegesneden voorziening **die door het college in zorg in natura of in persoonsgebonden budget wordt verstrekt;** **i. informele hulp: personen uit het sociale netwerk van de jeugdige die hulp verlenen volgens de kwaliteitseisen zoals opgenomen in hoofdstuk 4 van de Jeugdwet en de bijlage bij deze verordening;** **j. ondersteuningsplan: In het ondersteuningsplan staan de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en/of zijn ouder, de doelen (beoogde resultaten) en hoe deze te bereiken. Evenals de bijdragen die zowel het college**

zonder belemmering of bedreiging te laten ontwikkelen. ondersteuningsplan: een plan van aanpak met daarin in ieder geval het beoogde resultaat en de daarvoor benodigde ondersteuning. Onder dit ondersteuningsplan wordt ook het hulpverleningsplan verstaan zoals bedoeld in artikel 1.1 van de wet; j. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken; k. wet: Jeugdwet. 2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Besluit Jeugdwet, de Algemene wet bestuursrecht en de Algemene verordening gegevensbescherming.	**als de hulpvrager en zijn sociale netwerk hieraan kunnen leveren;** **k. overige voorziening: dit is een algemene voorziening en/of een andere voorziening;** l. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige en zijn ouder, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken; **m. sociaal netwerk: een familielid, huisgenoot, (voormalig) echtgenoot of andere personen met wie de jeugdige of ouder een sociale relatie onderhoudt.** n. wet: Jeugdwet. **o. zorgverlener: een persoon die hulp verleent op basis van pgb**. 2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet, het Besluit Jeugdwet, de Algemene wet bestuursrecht en de Algemene verordening gegevensbescherming.
Artikel 2 Vormen van jeugdhulp 1. De volgende vormen van algemene voorzieningen zijn beschikbaar: • informatie en opvoedadvies • preventieve opvoed- en opgroeiondersteuning • lichte ambulante jeugd- en gezinsondersteuning • casuscoördinatie • outreachende coaching van jeugdgroepen 2. De volgende categorieën van individuele voorzieningen zijn beschikbaar: • ondersteuningsbehoefte 1 t/m 4 (inclusief ambulante spoedhulp)	**Hoofdstuk 2. Algemene voorzieningen** **Artikel 2. Toegang algemene voorziening** **Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en/of zijn ouder**. **Artikel 3. Beschikbare algemene voorzieningen** **1. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar:** a. informatie en opvoedadvies; b. ***(preventieve)*** opvoed- en opgroeiondersteuning **individueel en groepsgewijs;** **c. begeleiding van jeugdigen en opvoeders (ambulant);** **d. respijtzorg;**

• dyslexiezorg • consultatie en diagnostiek • wonen en verblijf • jeugdbescherming • jeugdreclassering • jeugdzorgplus • beschikbaarheidsvoorzieningen • curatieve Jeugd geestelijke gezondheidszorg • medicatiecontrole	**2. Het college kan in beleidsregels de in het eerste lid genoemde algemene voorzieningen uitwerken.** **Hoofdstuk 3. Individuele voorzieningen** **Paragraaf 3.1 Individuele voorzieningen** **Artikel 4. Beschikbare individuele voorzieningen** 1. De volgende individuele voorzieningen zijn beschikbaar: a. ondersteuningsbehoefte 1 t/m 4 (inclusief ambulante spoedhulp); b. ***Ernstige*** Dyslexiezorg (ED); c. consultatie en diagnostiek; d. wonen en verblijf; e. beschikbaarheidsvoorzieningen; f. curatieve jeugd geestelijke gezondheidszorg; g. medicatiecontrole; **h. jeugdhulpvervoer.** **2. Het college kan in beleidsregels de in het eerste lid genoemde individuele voorzieningen uitwerken.**
Artikel 3 Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts 1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, indien genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is. Genoemde jeugdhulpaanbieder bepaalt samen met de jeugdige of zijn ouders de aard en omvang van de ondersteuning. 2. Het college legt het verlenen dan wel afwijzen van een individuele voorziening in ieder geval vast in een beschikking als	**Paragraaf 3.2 Toegang procedureel** **Artikel 5. Toegang gecontracteerde jeugdhulpaanbieder** via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts **1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts. Het college hanteert de volgende voorwaarden:** **a. er is sprake van een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder;** **b. de jeugdhulpaanbieder houdt zich aan de door de verwijzer genoemde hulpvraag en ondersteuningsbehoefte;** **c. de jeugdhulpaanbieder houdt zich aan de door de verwijzer genoemde omvang en duur;** **d. er is geen sprake van een dubbele inzet van jeugdhulp voor eenzelfde**

bedoeld in artikel 11, als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken.	**ondersteuningsvraag binnen de levensgebieden.** **2. Bij verwijzing naar een niet gecontracteerde jeugdhulp aanbieder is het aan de jeugdige en/of zijn ouder om een aanvraag in te dienen bij het college.** **3. Het college legt na een externe verwijzing de te verlenen individuele voorziening vast in een beschikking als de jeugdige of ouder hierom verzoeken.**
Artikel 4 Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag 1. Jeugdigen en ouders kunnen een hulpvraag melden bij het college. 2. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet in afwachting van het onderzoek als bedoeld in artikel 6 en 7. 3. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.	**Artikel 6. Toegang college/gemeente, aanvraag** **1. Een aanvraag voor een individuele voorziening kan schriftelijk worden ingediend bij het college met het vastgestelde aanvraagformulier. De aanvraag kan digitaal met Digid worden ingediend nadat het digitale aanvraagformulier daarvoor beschikbaar is.** **2. Het college wijst de jeugdige en/of zijn ouder op de mogelijkheid gebruik te maken van onafhankelijke cliëntondersteuning.** **3. Het college kan beleidsregels vaststellen over de procedure voor de aanvraag van een individuele voorziening.**
Hoofdstuk 2 Procedurele Bepalingen Artikel 5 Procedure melding hulpvraag 1. Een melding van een hulpvraag kan schriftelijk, digitaal of mondeling worden gedaan. 2. Het college bevestigt de ontvangst van de melding al dan niet schriftelijk binnen 5 werkdagen. De bevestiging van de melding kan achterwege blijven als door de jeugdige of zijn ouders wordt aangegeven, op basis van de verstrekte informatie	Geen procedure melding hulpvraag opgenomen.

naar aanleiding van de melding geen behoefte meer te hebben aan een verdere behandeling van zijn melding.	
Artikel 6 Vooronderzoek 1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 7, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de jeugdige en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek. 2. Voor het gesprek verschaffen de jeugdige of zijn ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen. De jeugdige of zijn ouders verstrekken in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage. 3. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.	Geen vooronderzoek opgenomen wel identificatie. **Artikel 8. Identificatie** **Bij het onderzoek stelt het college de identiteit van de jeugdige en zijn ouder vast aan de hand van een door hen ter inzage verstrekt document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.**
Artikel 7 Het gesprek 1. Het college onderzoekt in één of meerdere gesprekken met de jeugdige of zijn ouders, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig: a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag; b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp; c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met	Geen gesprek opgenomen. Behoort tot het stappenplan Centrale Raad van Beroep.

ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden; d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening; e. de mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening; f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken; g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen; h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders; i. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige of zijn ouders conform artikel 8.1.6 van de wet in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze. 2. Het college informeert de jeugdige of zijn ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt hen toestemming om hun persoonsgegevens te verwerken. 3. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een gesprek	
Artikel 8 Gespreksverslag of ondersteuningsplan 1. De afspraken tussen het college en de jeugdige en zijn ouders worden vastgelegd in een gespreksverslag. Als	Geen gespreksverslag of ondersteuningsplan opgenomen. Behoort tot het stappenplan Centrale Raad van Beroep.

gespreksverslag kan ook dienstdoen het ondersteuningsplan, tenzij dit ondersteuningsplan gelet op de aard van de te leveren hulp en in afstemming met de jeugdige of zijn ouders niet noodzakelijk is. 2. Het gespreksverslag of in voorkomende gevallen het ondersteuningsplan wordt zo spoedig mogelijk na het gesprek door het college aan de jeugdige of zijn ouders verstrekt. 3. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige of zijn ouders die worden aangegeven binnen een redelijke termijn, worden aan het gespreksverslag danwel het ondersteuningsplan toegevoegd.	
Artikel 9 Toegang jeugdhulp via de gemeente, aanvraag individuele voorziening 1. Jeugdigen en ouders kunnen een aanvraag voor een individuele voorziening schriftelijk indienen bij het college. 2. Het college kan in voorkomend geval een ondertekend ondersteuningsplan aanmerken als aanvraag als de jeugdige of zijn ouders dat op het ondersteuningsplan hebben aangegeven.	Geen toegang jeugdhulp via gemeente aanvraag individuele voorziening opgenomen. Behoort tot het stappenplan Centrale Raad van Beroep.
Hoofdstuk 3 Afweging en voorwaarden individuele voorzieningen Artikel 10 Toekenning individuele voorzieningen 1. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover in het plan zoals bedoeld in artikel 8,	**Paragraaf 3.3 Afweging en voorwaarden individuele voorzieningen** **Artikel 11. Criteria individuele voorzieningen** **1. Jeugdigen en/of zijn ouder kunnen slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover zij geen**

eerste lid, wordt vastgesteld dat de jeugdige: a. op eigen kracht, met gebruikelijke zorg, of met hulp van andere personen uit zijn naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden; b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening, of c. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening. 2. Het college kent eveneens een individuele voorziening toe voor zover artikel 3, eerste lid van toepassing is.	**oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag:** **a. binnen hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen, waaronder in ieder geval wordt verstaan:** **I. eigen kracht van de ouder en hulp van andere personen uit het sociale netwerk;** **II. het aanspreken van een aanvullende verzekering die is afgesloten;** **d. door gebruik te maken van een algemene voorziening, of;** **e. door gebruik te maken van een andere voorziening.** **2. Indien de aanvraag betrekking heeft op kosten voor jeugdhulp die de jeugdige en/of zijn ouder voorafgaand aan de aanvraag heeft gemaakt, kan het college hier slechts een voorziening voor verstrekken:** **a. als op het moment van de aanvraag nog steeds sprake is van opgroei- of opvoedingsproblemen, psychische problemen of stoornissen waarvoor de hulp is ingezet, en;** **b. voor zover het college de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen.** **3. De voorziening als bedoeld in het tweede lid kan slechts betrekking hebben op gemaakte kosten over een periode van maximaal één maand vóór de aanvraag.** **4. Het college verstrekt geen individuele voorziening als:** **a. de jeugdige en/of zijn ouder de hulpvraag middels eigen kracht of middels het sociaal netwerk kunnen oplossen;** **b. er gebruik gemaakt kan worden van een aanvullende verzekering die is afgesloten;** **c. er een overige voorziening bestaat;** **d. de individuele voorziening betrekking heeft op kosten die zijn gemaakt over een periode langer dan één maand voor de aanvraag.**

	5. Het college kan beleidsregels vaststellen ter verdere uitwerking van de criteria, zoals genoemd in het eerste en tweede lid.
Geen onderzoek en opstellen ondersteuningsplan middels stappenplan van de Centrale Raad van Beroep opgenomen.	**Artikel 7. Onderzoek en opstellen ondersteuningsplan** **1. Het college onderzoekt in een gesprek met de jeugdige en/of zijn ouder zo spoedig mogelijk de noodzaak voor het treffen van een voorziening op het gebied van jeugdhulp. Het college doet dit middels het stappenplan van de Centrale Raad van Beroep. Het college stelt vast;** **stap 1: wat is de hulpvraag van de jeugdige en/of zijn ouder;** **stap 2: het college stelt vast of er sprake is van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en/of stoornissen en zo ja, welke problemen en stoornissen dat zijn;** **stap 3: wanneer het college de problemen en stoornissen heeft vastgesteld, kan worden bepaald welke hulp naar aard en omvang nodig is voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren;** **stap 4: nadat de noodzakelijke hulp in kaart is gebracht, wordt onderzocht of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder en van het sociale netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden;** **stap 5: slechts voor zover die mogelijkheden ontoereikend zijn, dient het college een voorziening van jeugdhulp te verlenen. Voor zover het onderzoek naar de nodige hulp, dan wel jeugdhulp specifieke deskundigheid vereist zal een specifiek deskundig oordeel en advies niet mogen ontbreken. De hiervoor bedoelde verschillende stadia van onderzoek vragen op die stadia aangepaste deskundigheid. Het college dient ervoor zorg te dragen dat die deskundigheid gewaarborgd is en dat**

	deze naar discipline van deskundigheid concreet kenbaar is voor de hulpvrager. **2. Het college kan in overleg met de jeugdige en/of zijn ouder afzien van het gesprek.** **3. Het college legt de zaken genoemd in het eerste lid vast in het ondersteuningsplan.** **4. Het college kan de ingezette individuele voorziening (tussentijds) evalueren met de jeugdige, zijn ouder en/of de jeugdhulpaanbieder of zorgverlener.** **5. Het college kan beleidsregels vaststellen over de inhoud van en de wijze waarop het onderzoek wordt uitgevoerd.**
Geen deskundig oordeel en advies opgenomen.	**Artikel 9. Deskundig oordeel en advies** **Het college kan een specifiek deskundig oordeel en advies inwinnen, als het onderzoek of de beoordeling van een aanvraag dit vereist. Het college kan hierover beleidsregels vaststellen.**
Artikel 11 Inhoud beschikking 1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt. 2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening worden in de beschikking tevens vastgelegd: a. welke voorziening toegekend wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is; b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is. 3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een	**Artikel 10. Beschikking en inhoud beschikking** **1. Het college legt de beslissing omtrent het al dan niet verlenen van een individuele voorziening vast in een beschikking.** **2. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt vastgelegd:** **a. welke individuele voorziening verstrekt wordt, wie de jeugdhulp gaat bieden en wat het beoogde resultaat daarvan is;** b. wat de ingangsdatum, **omvang** en duur van de verstrekking is; **c. of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt;** 3. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb ***vermeldt*** de beschikking **naast de in lid twee genoemde zaken bovendien:** **a. de hoogte van het pgb en hoe deze is bepaald;**

pgb wordt in de beschikking tevens in ieder geval vastgelegd: a. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb; b. wat de hoogte van het pgb is en hoe deze is berekend; c. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.	b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb; c. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb. **4. Het college neemt het besluit als bedoeld in het eerste lid op grond van de aanvraag, het onderzoek en het ondersteuningsplan.** **5. Het ondersteuningsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.**
Artikel 12 Regels voor pgb 1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet. 2. Onverminderd artikel 8.1.1, tweede en vierde lid, van de wet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was. 3. De hoogte voor een pgb: a. is gebaseerd op het door de cliënt opgestelde budgetplan over hoe hij het pgb gaat besteden b. is toereikend om effectieve en kwalitatief goede zorg in te kopen, en c. bedraagt ten hoogste de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopste adequate individuele voorziening in natura. 4. Het tarief van een pgb is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris, vakantiegeld en overhead. 5. De hoogte van het persoonsgebonden budget is een	**Artikel 12. Criteria pgb** **1. Als een jeugdige en/of zijn ouder in aanmerking komt voor een individuele voorziening, maar de ondersteuning zelf wenst in te kopen door middel van een pgb, dient hij daartoe een budgetplan in volgens een door het college ter beschikking gesteld format. In het budgetplan is opgenomen:** **a. de motivatie waarom het natura-aanbod van de gemeente niet passend is en een pgb gewenst is;** **b. de voorgenomen uitvoerder van de individuele voorziening en de wijze waarop de jeugdhulp georganiseerd wordt;** **c. op welke wijze de kwaliteit van de jeugdhulp is gewaarborgd, waarbij de kwaliteitseisen van de zorgverlener in bijlage 1 van deze verordening zijn opgenomen;** **d. de kosten van de uitvoering, uitgedrukt in aantal eenheden en tarief;** **e. de wijze waarop het pgb beheerd en georganiseerd gaat worden door de budgethouder en/of vertegenwoordiger, waarbij rekening gehouden wordt met de kennis en vaardigheden die een budgethouder en/of vertegenwoordiger moet bezitten om een pgb te kunnen beheren. Alle vaardigheden zijn omschreven in bijlage 2 van deze verordening.** **2. De volgende kosten zijn uitgesloten voor vergoeding vanuit een pgb:** **a. kosten voor bemiddeling;**

afgeleide van het vastgestelde tarief van zorg in natura. 6. De hoogte van een persoonsgeboden budget voor een individuele voorziening bedraagt bij inzet van: a. professionele ondersteuning door een ZZP-er ten hoogste het tarief van de goedkoopste adequate zorg in natura min 20% b. professionele ondersteuning door een organisatie met personeel ten hoogste het tarief van de goedkoopste adequate zorg in natura min 10% c. niet-professionele ondersteuning bedraagt: • Voor ondersteuning die per uur berekend wordt maximaal € 20,00 per uur • Voor ondersteuning die per dagdeel berekend wordt maximaal € 20,00 per dagdeel • Voor ondersteuning die per etmaal berekend wordt maximaal € 30,00 per etmaal 7. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de jeugdhulp uitsluitend betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk indien deze persoon: a. voor zijn diensten niet meer betaald krijgt dan het maximum uurtarief zoals in nadere regels door het college bepaald; b. heeft aangegeven dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt; c. het pgb niet zal gebruiken voor de betaling van tussenpersonen of belangbehartigers; d. voldoet aan de kwaliteitseisen zoals opgenomen in de wet en in nadere regels door het college bepaald.	**b. kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers;** **c. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;** **d. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;** **e. kosten voor feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering.** **3. Het college kan beleidsregels vaststellen ter verdere uitwerking van de criteria, zoals genoemd in het eerste en tweede lid.** **Artikel 13 Formele hulp** **1. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van personen uit het sociaal netwerk van de budgethouder:** **a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;** **b. personen die aangemerkt zijn als zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of** **c. personen die ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG-register) en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet, voor het uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp.** **2. Als de hulp wordt verleend door een ander persoon dan beschreven in lid 1 onder a, b of c is er sprake van informele hulp.**

	3. Als de hulp wordt verleend door een persoon uit het sociaal netwerk van de budgethouder, is er altijd sprake van informele hulp. **4. Het college kent een pgb voor formele hulp alleen toe indien de zorgverlener:** **a. voldoet aan de vereisten van hoofdstuk 4 van de wet en bijlage 1 bij deze verordening;** **b. werkt op basis van een plan.** **Artikel 14 Informele hulp** **1. Het college kent een pgb voor informele hulp alleen toe als:** **a. wordt gemotiveerd waarom de inzet van informele hulp leidt tot een gelijk of beter resultaat dan de inzet van formele hulp;** **b. de persoon die de informele hulp verleent voldoet aan de minimale kwaliteitseisen die zijn opgenomen in bijlage 1 van deze verordening.** **c. de persoon die de informele hulp verleent beschikt over de voor de hulpvraag benodigde competenties, kennis en vaardigheden om verantwoorde hulp te bieden;** **d. de persoon die de informele hulp verleent geen deel uitmaakt van de complexe problematiek waarvoor de jeugdhulp ingezet wordt;** **e. er gewerkt wordt op basis van een budgetplan; en** **f. de ondersteuning aan de jeugdige en/of zijn ouder niet leidt tot overbelasting bij de persoon die de informele hulp verleent.** **2. Het college weigert een pgb voor iemand uit het sociaal netwerk als de hulp op grond van het afwegingskader in het door het SKJ vastgestelde Kwaliteitskader Jeugd, geboden moet worden door een geregistreerde professional.** **3. Het college weigert een pgb voor behandeling door een persoon die geschaard kan worden onder informele hulp. Onder behandeling wordt verstaan: diagnostiek of een aanpak van een**

	stoornis en bijbehorende problemen op verschillende levensgebieden. De ouder of een ander persoon uit het sociaal netwerk kan door zijn persoonlijke relatie met de jeugdige niet volledig objectief en onafhankelijk handelen. **Artikel 15. Hoogte pgb** **1. De hoogte van het pgb voor formele hulp bedraagt 80% van het tarief voor gecontracteerde jeugdhulp in natura, tenzij op basis van het door de jeugdige en/of zijn ouder ingediende budgetplan passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief kan worden ingekocht.** **2. Als het op basis van lid 1 vastgestelde pgb in een individueel geval onvoldoende is om de aangewezen jeugdhulp te kunnen inkopen, en deze ondersteuning niet wordt aangeboden door het gecontracteerde aanbod van jeugdhulp, wordt het tarief zodanig aangepast dat de hulp hiermee bij tenminste één jeugdhulpaanbieder kan worden ingekocht.** **3. De hoogte van het pgb voor informele hulp is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan het minimumuurloon, inclusief vakantiebijslag, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag voor een persoon van 21 jaar of ouder met een 36-urige werkweek.** **4. De hoogte van een pgb voor informele hulp is bij het niet bestaan van een dienstbetrekking:** **a. voor hulp die per uur berekend wordt maximaal het minimum uurloon zoals bepaald in lid 3 van dit artikel;** b. voor hulp die per dagdeel berekend wordt maximaal € 20,00 per dagdeel; c. voor hulp die per etmaal berekend wordt maximaal ***€ 40,00*** per etmaal. **5. Als aanspraak bestaat op een individuele voorziening jeugdhulpvervoer in de vorm**

	van pgb, dan bedraagt de vergoeding het belastingvrije bedrag per kilometer. **6. Het pgb bevat geen verantwoordingsvrij bedrag.** **7. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken om betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken geheel of gedeeltelijk op te schorten als duidelijk is dat de cliënt het pgb in die periode anders ten onrechte kan inzetten.**
Hoofdstuk 4 Overige Bepalingen Artikel 13 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering 1. Onverminderd artikel 8.1.2 van de wet doen een jeugdige of zijn ouders op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening. 2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat: a. de jeugdige of zijn ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid; b. de jeugdige of zijn ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen; c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;	**Hoofdstuk 4. Herziening, intrekking, terugvordering en bestrijding misbruik** **Artikel 16. Herziening, intrekking en terugvordering** **1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, is verplicht op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.** ***2. Het college kan een besluit, genomen op grond van deze verordening, beëindigen, wijzigen, herzien of intrekken als het college vaststelt dat:*** ***a. de jeugdige of zijn ouder onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;*** ***b. de jeugdige en/of zijn ouder niet langer op de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb zijn aangewezen;*** ***c. de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet meer toereikend is te achten;*** ***d. de jeugdige of zijn ouder niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of***

d. de jeugdige of zijn ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb; e. de jeugdige of zijn ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd; f. de jeugdige of zijn ouders relevante wijzigingen niet tijdig hebben doorgegeven. 3. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb. 4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. 5. Het college onderzoekt uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.	***e. de jeugdige of zijn ouder de individuele voorziening of het daarmee samenhangende pgb niet, of voor een ander doel, gebruiken dan waarvoor het is bestemd.*** ***3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid onderdeel a heeft herzien of ingetrokken, kan het college de geldswaarde vorderen van de teveel of ten onrechte genoten individuele voorziening of het teveel of ten onrechte genoten pgb.*** **4. Het college kan periodiek onderzoeken of er aanleiding is een besluit te heroverwegen.** **5. Het college kan uit het oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's onderzoeken.** **6. Het college kan beleidsregels vaststellen over de herziening, intrekking en terugvordering en bestrijding misbruik**. **Artikel 17. Bestrijding oneigenlijk gebruik, misbruik en niet-gebruik** **1. Het college informeert jeugdigen en ouders in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een jeugdhulpvoorziening zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.** **2. Het college wijst een toezichthouder aan die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze wet.**
Artikel 14 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering	**Hoofdstuk 5. Waarborgen verhouding prijs en kwaliteit** ***Artikel 18.*** Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met: a. de aard en omvang van de te verrichten taken; b. de voor de sector toepasselijke CAO-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie; c. een redelijke toeslag voor overheadkosten; d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; e. kosten voor bijscholing van het personeel.	Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, in ieder geval rekening met: a. de aard en omvang van de te verrichten taken; b. de voor de sector toepasselijke cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie; c. een redelijke toeslag voor overheadkosten; d. een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg; e. kosten voor bijscholing van het personeel**.**
Artikel 15 Vertrouwenspersoon 1. Het college zorgt ervoor dat jeugdigen, ouders en pleegouders beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon; 2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.	Geen vertrouwenspersoon opgenomen, staat in de jeugdwet.
Artikel 16 Klachtenregeling Mondelinge en schriftelijke klachten van cliënten over gedragingen van de gemeente worden afgehandeld volgens de regeling klachtbehandeling van hoofdstuk 9 van de Awb en de geldende Regeling interne klachtenbehandeling van de gemeente Twenterand.	**Artikel 19. Klachtregeling** **Het college behandelt klachten van de jeugdigen en ouders die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van aanvragen als bedoeld in deze verordening overeenkomstig de bepalingen van de Klachtenregeling inwoners gemeente Twenterand 2019.**
Artikel 17 Inspraak en medezeggenschap	**Artikel 20. Betrekken ingezetenen bij ontwikkelen beleid**

1. Het college betrekt ingezetenen en belanghebbenden van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend. 2. Het college stelt cliënten en vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen. 3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.	1. Het college betrekt de ***ingezetene*** van de gemeente bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend. 2. Het college stelt ***jeugdigen, ouders en vertegenwoordigers van cliëntgroepen*** vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen. 3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning. **4. Het college kan nadere regels vaststellen ter uitvoering van het tweede en derde lid.**
Artikel 18 Hardheidsclausule Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige of zijn ouders afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van deze verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.	**Artikel 22.** Hardheidsclausule Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige en/of zijn ouder afwijken van de bepalingen ***van*** deze verordening ***indien*** toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.
Artikel 19 Evaluatie Deze verordening wordt eenmaal per 2 jaar geëvalueerd. Het college zendt hiertoe telkens 2 jaar na de inwerkingtreding van de verordening aan de gemeenteraad een verslag over	**Hoofdstuk 7. Slotbepalingen** **Artikel 21. Evaluatie** **Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt tenminste eenmaal per 2 jaar geëvalueerd.**

de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk.	
Artikel 20 Nadere regels 1. Voor zover noodzakelijk voor de uitvoering van deze verordening kan het college nadere regels stellen. 2. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin deze verordening niet voorziet, besluit het college.	
Hoofdstuk 5 inwerkingtreding Artikel 21 Intrekking en overgangsrecht 1. De verordening Jeugdhulp 2017 wordt ingetrokken. 2. Een jeugdige of ouder houdt recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de verordening Jeugdhulp 2017, totdat het college een nieuw besluit genomen heeft. 3. Aan vragen die zijn ingediend onder de verordening Jeugdhulp 2017 en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.	**Hoofdstuk 8. Inwerkingtreding** **Artikel 23. Inwerkingtreding, overgangsrecht en citeertitel** 1. Deze verordening treedt in werking op **1 januari 2023.** **2. Op het moment dat deze verordening in werking treedt, wordt de op 18 december 2018 vastgestelde Verordening Jeugdhulp Twenterand 2019 ingetrokken.** 3. Een jeugdige ***en/of*** zijn ouder houden recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de Verordening Jeugdhulp Twenterand **2019,** totdat het college een nieuw besluit heeft genomen. 4. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening Jeugdhulp Twenterand **2019** en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening. 5. Deze verordening wordt aangehaald als: **Verordening jeugdhulp Twenterand 2023.**
Artikel 22 Inwerkingtredingen citeertitel 1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2019 2. Deze verordening wordt aangehaald als ‘ Verordening Jeugdhulp Twenterand 2019’	**Niet separaat opgenomen, zie bovenstaand artikel**

Vriezenveen, De raad voornoemd, de griffier, de voorzitter, drs. R.J.M. Ros drs. A.E.H. van der Kolk	**Aldus besloten tijdens de vergadering van de gemeenteraad van de gemeente Twenterand** **Vriezenveen, 20 december 2022** De raad voornoemd **De griffier de voorzitter** drs. R.J.M. Ros **mr. J.C.F. Broekhuizen**
Toelichting op de Verordening Jeugdhulp Twenterand 2019 Algemeen De verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De Jeugdwet kent een zorgplicht voor de gemeente; de jeugdhulpplicht; deze houdt kort gezegd in dat de gemeente (het college) een jeugdhulpvoorziening moet treffen als de jeugdige of ouders dit nodig hebben bij de problemen met het opgroeien, de zelfredzaamheid of deelname aan de maatschappij. De aard en omvang van deze zorgplicht wordt in beginsel door de gemeente bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft ook na de decentralisatie van deze taak naar de gemeente onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd doel ervoor te zorgen de eigen kracht van de jongere en het zorgend en probleemoplossend vermogen van het gezin te versterken. Met deze verordening stelt de gemeenteraadregels op over: • de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen; • de voorwaarden voor toekenning, de wijze van	Er is geen toelichting opgenomen.

beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening; • de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen; • de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld; • de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijke gebruik van de Jeugdwet; • de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet, en • de waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, waar het college ten aanzien daarvan de uitvoering van de Jeugdwet door derden laat verrichten. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden. Artikel 2.9 van de Jeugdwet biedt verder ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet andere regels te stellen. Deze verordening maakt hier bij enkele artikelen gebruik van; om een meer compleet beeld te geven van de rechten en plichten van burgers en de gemeente. Daarnaast kan op grond van	

artikel 8.1.1, derde lid, bij verordening bepaald worden onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk. Twents model Per 1-1-2019 hanteren de 14 Twentse gemeente het Twents model voor de inkoop van ondersteuning op basis van de Wmo 2015 en de Jeugdwet. Het Twents model sluit aan bij de transformatie van het sociaal domein. Om de inwoner een passende ondersteuning op maat te kunnen geven moeten individueel geïndiceerde oplossingen (zie art. 2.2 voor de beschikbare individuele voorzieningen) aansluiten bij de inwoner of het gezin en op de voorliggende en lokaal georganiseerde voorzieningen. Het Twents model is zo ontworpen dat het aansluit op lokale verschillen en mee kan bewegen met lokale, regionale en landelijke ontwikkelingen. In het Twents model is het niet de gemeente of verwijzer die bepaalt hoe er aan een oplossing moet worden gewerkt maar de aanbieder in dialoog met de inwoner. De gemeente of verwijzer bepaalt in gesprek met de inwoner wat (welk resultaat) er behaald moet worden. De aanbieder krijgt een budget om de inwoner zodanig te ondersteunen dat dit resultaat daadwerkelijk kan worden behaald. In het Twents model is keuzevrijheid voor inwoners en daarmee ook diversiteit van aanbieders gegarandeerd.	

In het Twents model zijn vier ondersteuningsbehoeften gedefinieerd: • Ondersteuningsbehoefte 1: de inwoner heeft ondersteuning nodig bij de uitvoering van dagelijkse handelingen en vaardigheden (Wmo 2015 en Jeugdwet) • Ondersteuningsbehoefte 2: de inwoner heeft ondersteuning nodig bij het voeren van regie over en uitvoering van dagelijkse handelingen en vaardigheden (Wmo 2015 en Jeugdwet) • Ondersteuningsbehoefte 3: de inwoner heeft specialistische/therapeutische ondersteuning nodig (Jeugdwet) • Ondersteuningsbehoefte 4: de inwoner heeft behandeling nodig (Jeugdwet) Per ondersteuningsbehoefte worden verschillende niveaus onderscheiden op basis van kenmerken van de inwoner. De toegang bepaalt in welke ondersteuningsbehoefte (of combinatie van meerdere ondersteuningsbehoeften) het te bereiken resultaat past en bepaalt het niveau. Vervolgens wordt door de toegang een inschatting gemaakt van de omvang en de duur van de ondersteuning. De toegang kan hiervoor afstemming zoeken met de aanbieder. De omvang van de ondersteuning vermenigvuldigd met de prijs bepaalt het budget dat de aanbieder maximaal krijgt voor het bereiken van het resultaat. Naast de ondersteuningsbehoeften kan de toegang er voor kiezen om één of meerdere modules in te zetten.	

De modules zijn: • Module ‘Consultatie en Diagnostiek’. Bij de consultatie wordt de aanbieder geconsulteerd met vragen die de toegang heeft over de te behalen resultaten en de in te zetten ondersteuning. Diagnostiek betreft het onafhankelijk in kaart brengen van de problematiek van de inwoner en draagt bij aan de vraagverheldering door de toegang. • Module ‘Wonen en Verblijf’. In het Twents model wordt een onderscheid gemaakt tussen de ondersteuning en het verblijf waarbij het verblijf aanvullend kan worden ingezet op de ondersteuning. • Module ‘Maatregelhulp’. Dit betreft de verplicht ingezette ondersteuning vanuit een maatregel, zoals Jeugdbescherming, Jeugdreclassering en Jeugdzorgplus. In het Twents model is ook sprake van beschikbaarheidsvoorzieningen. Het betreft voorzieningen die gemeenten beschikbaar willen hebben in de regio (weinig voorkomende hoog specialistische 24-uurs zorg, crisisbedden, het coördinatiepunt spoedhulp). Hiervoor worden afspraken met de betreffende aanbieders gemaakt. De gemeenten onderzoeken hoe de Jeugdhulp beter kan worden verbonden met het onderwijs en welk afspraken hiervoor met scholen en jeugdhulpaanbieders moeten worden gemaakt. Toeleiding naar jeugdhulp	

De toeleiding naar jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden. Vrij-toegankelijk In de verordening is onderscheid gemaakt tussen overige (vrij-toegankelijke) en individuele (niet vrij-toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp (zie artikel 2, lid 1 en 2). Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de aanbieder van de vrij-toegankelijke hulp wenden. Toegang jeugdhulp via de gemeente Ook kan een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouder(s) binnenkomen bij de gemeente. De beslissing door de gemeente welke zorg een jeugdige of zijn ouder(s) precies nodig heeft, komt vervolgens tot stand in overleg met die jeugdige en zijn ouder(s). In een gesprek tussen een door de gemeente ingezette professional en de jeugdige en zijn ouder(s) zal gekeken worden wat de jeugdige en zijn ouder(s) eventueel zelf of met behulp van hun netwerk kunnen doen aan het probleem. Als aanvullend daarop een voorziening op het gebied van jeugdhulp nodig is, dan zal eerst gekeken worden of dit een vrij-toegankelijke voorziening is of een niet vrij-toegankelijke	

voorziening. Is het laatste het geval dan neemt deze professional, namens het college, een besluit en verwijst hij de jeugdige door naar een jeugdhulpaanbieder die in staat is om de betreffende problematiek aan te pakken. De keuze voor een jeugdhulpaanbieder vindt plaats in overleg met de jeugdige en zijn ouder(s). Toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (dus bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Uitgangspunt is dat een jeugdige op dat moment terecht kan bij een van de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie. De gemeentelijke toegang, artsen en de jeugdhulpaanbieders maken afspraken over hoe zij goed van elkaar op de hoogte zijn van de	

doorverwijzing of behandeling van een kind, zodat de integrale benadering rond het kind en het principe van 1 gezin – 1 plan – 1 regie, met name bij multiproblematiek, kan worden geborgd en er geen nieuwe ‘verkokering’ zal plaatsvinden, waarbij professionals niet goed van elkaar weten dat zij bij het gezin betrokken zijn. Daarnaast zal de jeugdhulpaanbieder rekening moeten houden met de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld. Deze verordening regelt welk aanbod van de gemeente alleen via verwijzing of met een besluit van de gemeente toegankelijk is (zie artikel 2). Omdat de gemeente verder geen nadrukkelijke rol speelt bij de toegang via de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist, regelt deze slechts een enkel aspect met betrekking tot het proces (zie artikel 3). Artikel 11 en verder zijn wel van overeenkomstige toepassing. Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting Als de veiligheid van het kind in het geding is of wanneer de jongere een strafbaar feit heeft gepleegd, is de hulp en ondersteuning niet meer vrijwillig. We spreken dan van hulp in het gedwongen kader. Het gaat onder andere om Jeugdreclassering, Jeugdbescherming en JeugdzorgPlus. Aan de hand van het advies van de Raad voor de Kinderbescherming bepaalt de rechter welke hulp en	

ondersteuning nodig is. De Raad voor de Kinderbescherming is verplicht om hierover met de gemeente te overleggen. Ook de gecertificeerde instelling is verplicht om bij de bepaling van de in te zetten jeugdhulp in het kader van een door de rechter opgelegde kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering te overleggen met de gemeente. De gemeente is op haar beurt vervolgens gehouden de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kinderbeschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening. Toegang via Veilig Thuis Twente (VTT) Ook VTT vormt een toegang tot jeugdhulp. VTT geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder dus niet terug in deze verordening. Artikelsgewijs Algemene bepalingen	

Artikel 1Begripsbepalingen In artikel 1 worden de begrippen gedefinieerd die cruciaal zijn voor het begrip van de verordening. De Jeugdwet onderscheidt drie typen voorzieningen. Onder het begrip ‘andere voorziening’ wordt in deze verordening verstaan een voorziening die niet op grond van de Jeugdwet wordt getroffen, maar in het kader van maatschappelijke ondersteuning, onderwijs, werk en inkomen of zorg. Zie ook artikel 2.9, onder b, van de wet. De individuele voorzieningen en overige voorzieningen zijn opgenomen in artikel 2. Hoe individuele voorzieningen verkregen kunnen worden, is nader geregeld in artikel 3 [e.v.]. De definities van ‘gesprek’ en ‘melding’ zijn nodig omdat deze begrippen niet zijn gedefinieerd in de wet en het gebruik hier afwijkt van het normaal spraakgebruik. De melding is het eerste contact van jeugdigen en ouders met het college om aan te geven dat zij behoefte hebben aan jeugdhulp. De melding (artikel 4) is iets anders dan de aanvraag om een individuele voorziening; dit laatste is geregeld in artikel 9. Het gesprek is het mondeling contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college - in de praktijk zal het college deze bevoegdheid mandateren aan deskundigen - met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen en de gevolgen daarvan en de	

gewenste resultaten van de te kiezen oplossingen. Het begrip gebruikelijke zorg is overgenomen uit het (voormalige) Besluit zorgaanspraken Awbz. Het begrip is van belang voor de oude Awbz-functies die per 1 januari 2015 overgekomen zijn naar de jeugdwet. Uitgangspunt is dat deze jeugdhulp niet hoeft te worden ingezet voor zover het gebruikelijk is dat partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten elkaar deze zorg bieden. Dit is ook tot uitdrukking gebracht in artikel 10, lid 1, onderdeel a van deze verordening. Om in specifieke gevallen te kunnen bepalen of er sprake is van gebruikelijke zorg kan gebruik gemaakt worden van de werkinstructie ‘indicatiestelling voor de Jeugd-GGZ’ van Jeugdzorg Nederland (versie 8.0, d.d. 1 januari 2014). De definitie van ‘pgb’ is opgenomen omdat de afkorting pgb in het spraakgebruik inmiddels meer is ingeburgerd dan voluit ‘persoonsgebonden budget’. Het aantal definities van artikel 1 is beperkt aangezien de wet al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Deze wettelijke definities zijn dan ook niet nogmaals opgenomen in de verordening. Het betreft onder meer definities van centrale begrippen als ‘jeugdhulp’, ‘jeugdige’ en ‘ouder’. In de verordening gebruiken we de begrippen jeugdige en ouder overeenkomstig de Jeugdwet. Indien mogelijk aangeduid algemeen als ‘jeugdigen en	

ouders' en specifiek veelal als 'de jeugdige of zijn ouders'. Gebruik van 'of' impliceert ook de betekenis 'en'. Met de aanduiding 'de jeugdige of zijn ouders' bedoelen we dus: de jeugdige (van bijvoorbeeld 16 jaar of ouder) zelfstandig, de jeugdige met een of beide ouders (in de definitie van artikel 1 van de wet: de gezaghebbend ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder) (bij een jeugdige tussen de 12 en de 16 jaar), of de ouders namens de jeugdige (bij een jeugdige jonger dan 12 jaar). In artikel 1.1 van de wet is jeugdhulp als volgt gedefinieerd: 1. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen; 2. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en	

3. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht. Ook de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kent een aantal definitiebepalingen die voor deze verordening van belang zijn, zoals: ‘aanvraag’ (artikel 1:3, derde lid, van de Awb) en ‘beschikking’ (artikel 1:2 van de Awb). Artikel 2Vormen van jeugdhulp Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de wet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente. Voor de niet vrij toegankelijke vormen van ondersteuning zal door de gemeente (artikel 4 tot en met 10) of door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts en	

de jeugdhulpaanbieder (artikel 3) eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben. In artikel 2, tweede lid, is bepaald voor welke voorzieningen dit geldt. Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de drieledige wettelijke definitie van jeugdhulp (zie de toelichting op artikel 1). Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp. Artikel 3Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij-toegankelijke (overige) voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen. Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder (bijvoorbeeld de jeugdpsychiater, de gezinswerker of orthopedagoog) zijn die na de verwijzing (stap 1) beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is.	

Deze bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder daadwerkelijk de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze aanbieder stelt dus feitelijk vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening dient te zijn en hij zal zijn oordeel mede baseren op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen (stap 2). Als de jeugdige of zijn ouders dit wensen óf in het uitzonderlijke geval dat het college een besluit neemt dat afwijkt van het oordeel van de jeugdhulpaanbieder, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking aan de jeugdige of zijn ouders. Op die manier wordt de jeugdige en zijn ouders de benodigde rechtsbescherming geboden en wordt voorkomen dat het college talloze beschikkingen moet afgeven die hetzelfde luiden als hetgeen de jeugdige of zijn ouders naar het oordeel van de jeugdhulpaanbieder nodig hebben. Artikel 4Toegang jeugdhulp via de gemeente, melding hulpvraag Deze bepaling regelt de toegang van jeugdhulp via de gemeente en is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Dit alles ter uitvoering van artikel 2.9, onder a, van de wet waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden	

voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Artikel 4 lid 1: het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Het college is bevoegd om de toegang tot jeugdhulp te verlenen op grond van de wet. In de praktijk zal het college de beslissing over het inzetten van jeugdhulp niet zelf uitvoeren, maar mandateren aan deskundigen. Ook op andere plaatsen in deze verordening en in de wet waar staat “het college”, kan het college deze bevoegdheid mandateren naar ondergeschikten dan wel niet-ondergeschikten op grond van de algemene regels van de Awb. Een bijzondere toeleidingssituatie (lid 2) doet zich voor bij crisissituaties. Beschreven wordt welke mogelijkheden het college heeft om adequaat te reageren. Het gaat dan om situaties waarbij gesloten jeugdhulp nodig is vanwege ernstige opgroei- en opvoedingsproblemen. Volgens art. 6.1.8 van de wet kan het college hiervoor bij de kinderrechter een verzoek indienen voor een machtiging, een spoedmachtiging of een voorwaardelijke machtiging. Artikel 4 lid 3: de jeugdige of zijn ouders die een beroep willen doen op een overige voorziening kunnen hier direct naartoe zonder de procedure in de zin van artikel 5 t/m 9 van deze verordening te hoeven doorlopen.	

Procedurele bepalingen Zoals in de algemene toelichting al is aangehaald Is er een zorgplicht voor de gemeente en het daaruit voortvloeiende recht van jeugdigen en ouders op een zorgvuldige procedure. Deze verordening bevat een aantal bepalingen die dit moeten waarborgen. Hiermee kan ten onrechte de schijn worden gewekt dat het telkens om een uitvoerig, onnodig bureaucratische proces gaat. Dit is echter geenszins de bedoeling. Zo kan het vooronderzoek (artikel 6), afhankelijk van de inhoud van de melding, meer of minder uitgebreid zijn. Er kan bovendien hiervan – en in bepaalde gevallen ook van het gesprek (artikel 7) – in overleg met de jeugdige of zijn ouders afgezien worden. Daartegenover staat dat, als dat nodig is, er ook sprake kan zijn van meerdere (opeenvolgende gesprekken). Als de jeugdige al bij de gemeente bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal een gesprek nodig zijn om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. Een vooronderzoek en gesprek zullen uiteindelijk vaak wel in enige vorm nodig zijn, omdat voor een zorgvuldig te nemen besluit het van belang is dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Ook andere bepalingen (schriftelijke verslaglegging (artikel 8)) en schriftelijke indiening aanvraag (artikel 9) zijn opgenomen met het oog op een zorgvuldige procedure	

en in het belang van een zorgvuldige dossiervorming. Artikel 5Melding hulpvraag Voor het verkrijgen van een individuele, niet overige voorziening, geldt de in artikel 5 tot en met 9 beschreven procedure. Na de melding van een hulpvraag wordt deze zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen 5 werkdagen, bevestigd. Om bureaucratie te voorkomen wordt voor de wijze van bevestiging aangesloten bij de manier waarop de melding is binnengekomen. Bij een mondelinge melding kan worden volstaan met een mondelinge bevestiging, bijvoorbeeld door het maken van een afspraak voor een gesprek als bedoeld in artikel 7, tenzij de jeugdige of zijn ouders verzoeken om een schriftelijke bevestiging. Artikel 6Vooronderzoek Deze bepaling is hier opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en ouders goed worden geïnformeerd. Artikel 6 lid 1 dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat cliënten niet worden belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van	

betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Algemene verordening gegevensbescherming zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien. Het vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn en omvat ook de uitnodiging voor het gesprek. Artikel 6 lid 2: bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek kunnen dan ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen. In het kader van de rechtmatigheid wordt in ieder geval de identiteit van de jeugdige of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. Tevens kan worden beoordeeld of sprake is van een voorliggende voorziening en of het college op grond van artikel 1.2 van de wet al dan niet is gehouden om een voorziening op basis van deze wet te treffen. In artikel 6 lid 3 is een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege	

blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien. Dit laatste is bepaald in artikel 7, lid 3. Artikel 7Gesprek Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken. In artikel 7, aanhef, is opgenomen dat het gesprek zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden. Het hangt af van de situatie hoe snel dat kan of moet plaatsvinden. In de onderdelen a tot en met i zijn de onderwerpen van het gesprek weergegeven. Het betreft uiteraard altijd maatwerk. Indien de jeugdige al bij de gemeente	

bekend is, zullen een aantal gespreksonderwerpen niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn situatie te krijgen. In onderdeel c wordt de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld overeenkomstig het in de considerans van de wet en de verordening vermelde uitgangspunt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt. Een te verstrekken voorziening kan ook juist nodig zijn om de mate van probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders en die van de naaste omgeving te versterken. Ten aanzien van de afstemmingsplicht in onderdeel g valt te denken aan een voorziening die een jeugdige ontvangt op grond van de Wet langdurige zorg of de Zorg verzekerings wet en een voorziening op het gebied van passend onderwijs. Artikel 8Gespreksverslag of ondersteuningsplan Deze bepaling is opgenomen in het belang van een zorgvuldige dossiervorming en een zorgvuldige procedure. De invulling van deze verslagplicht is vormvrij. Hierbij is een voorbeeld genomen aan de praktijk van de Wmo. In de memorie van toelichting op het wetsvoorstel	

Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14 33 841, nr.3) staat hierover dat het college een weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekt om de cliënt in staat te stellen een aanvraag te doen voor een maatwerkvoorziening. Dat moet in beginsel schriftelijk. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de cliënt. Uiteraard zal de weergave van de uitkomsten van het onderzoek variëren met de uitkomsten van het onderzoek. Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de cliënt van mening is goed geholpen te zijn en de uitkomst is dat geen aanvraag van een maatwerkvoorziening noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal uiteraard een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn. Wanneer de noodzaak van een individuele voorziening is vastgesteld, wordt naar aanleiding van het gesprek (de gesprekken) een ondersteuningsplan opgesteld, waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die daaruit voorvloeien, zijn vastgesteld. Dit ondersteuningsplan kan tevens dienstdoen als gespreksverslag. Het later toevoegen van opmerkingen of het aanbrengen van wijzigingen of het herstellen van feitelijke onjuistheden is eveneens vormvrij (artikel 8 lid 3). Artikel 9Toegang jeugdhulp via de gemeente, aanvraag individuele voorziening	

Deze bepaling is een uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening in ieder geval regels stelt met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele voorziening te verkrijgen. In de Awb worden regels gegeven omtrent de aanvraag. Deze verordening wijkt daarvan niet af. Op grond van artikel 4:1 van de Awb wordt een aanvraag tot het geven van een beschikking schriftelijk ingediend bij het bestuursorgaan dat bevoegd is op de aanvraag te beslissen (hier het college), tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. In de verordening is geen termijn opgenomen om te beslissen op een aanvraag. De regeling in de Awb geldt onverkort. In artikel 4:13 van de Awb is bepaald dat een beschikking dient te worden gegeven binnen een zo kort mogelijke termijn na ontvangst van de aanvraag. Indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, dient het bestuursorgaan dit binnen deze termijn aan de aanvrager mede te delen en daarbij een redelijk termijn te noemen waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien (artikel 4:14, derde lid, van de Awb).	

Deze termijnen zijn maximumtermijnen. Indien nodig kan na een melding binnen enkele dagen een individuele voorziening worden verstrekt, in complexe situaties zal in de regel in het belang van een zorgvuldig onderzoek een langere termijn nodig zijn. Bijvoorbeeld, indien een langer durend diagnosetraject benodigd is, kan dit ook tot een wat langere afhandelingsduur van de aanvraag leiden. Ter voorkoming van onnodige administratieve lasten is in het derde lid de mogelijkheid opgenomen om een door de jeugdige of zijn ouders ondertekend ondersteuningsplan als aanvraag aan te merken. Afweging en voorwaarden individuele voorzieningen Artikel 10Toekenning individuele voorzieningen In dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke afwegingsfactoren het college hanteert bij toekenning van individuele voorzieningen. Hierbij is het voor het college van belang dat de mate van ‘eigen kracht’ en het al of niet gedeeltelijk gebruik kunnen maken van een overige of andere voorziening, goed wordt beoordeeld. Dit is vastgelegd in artikel 10 lid 1.Uit deze bepaling volgt tevens dat geen voorziening hoeft te worden toegekend voor zover het naar algemeen aanvaarde maatstaven gebruikelijk is dat de ze zorg wordt geboden door de partners, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten. We spreken dan van ‘gebruikelijke zorg’. Zie voor dit begrip de toelichting bij	

artikel 1, lid 1 onderdeel c van deze verordening. Artikel 10 lid 2 heeft betrekking op de situatie dat een verwijzing op grond van artikel 3, eerste lid die door het college moet worden uitgevoerd, aan de orde is. In dit artikel zijn geen specifieke bepalingen over het pgb opgenomen. Hiervoor sluiten we aan bij artikel 8.1.1 van de wet, dat voor het pgb is aangepast aan de verwante regelgeving met betrekking tot de maatschappelijke ondersteuning als geregeld in de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Het gaat daarbij om de motivering van jeugdige en zijn ouder van hun weigering van de door de gemeente geboden individuele voorziening en om de kwaliteit van de voorziening die ze met het pgb willen inkopen. In artikel 8.1.1, vierde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. Zo wordt voorkomen dat inkoopvoordelen zouden wegvallen als te veel personen zelf ondersteuning willen inkopen met een pgb. De formulering in artikel 8.1.1 van de wet maakt nog wel mogelijk dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb dan slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgesteld aanbod.	

Artikel 11Inhoud beschikking Indien de jeugdige of zijn ouders een formele aanvraag bij het college indienen (artikel 9) of er overeenkomstig artikel 3, tweede lid, een beschikking afgegeven wordt, dient het college een schriftelijke beschikking op te stellen, waartegen zij bezwaar en beroep op grond van de Awb kunnen indienen. Uitgangspunt van de wet is dat de jeugdige of zijn ouders een voorziening in ‘natura’ krijgen. Indien gewenst door de jeugdige of zijn ouders bestaat echter de mogelijkheid van het toekennen van een pgb. De bepaling in artikel 11 lid 1 is opgenomen om een zo compleet mogelijk beeld te geven van rechten en plichten van burgers. Om deze reden is aan het slot ook een zinsnede opgenomen met de informatieplicht van het college over de mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de beschikking. Deze mogelijkheid en ook de daarop volgende mogelijkheid van beroep bij de rechter is geregeld in de Awb. Indien een jeugdige of ouder in bezwaar en beroep wil, heeft hij op grond van de Awb het recht op het indienen van een aanvraag, waarmee een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit kan worden verkregen. Ook de weigering, of het te lang uitblijven van een beschikking, geeft de burger op grond van de Awb de toegang tot bezwaar en beroep. Artikel 11 lid 2 geeft aan welke elementen de beschikking voor	

een voorziening in natura dient te bevatten. Artikel 11 lid 3 vermeldt de inhoudseisen voor de pgb-beschikkingen. Artikel 12Regels voor pgb In artikel 12 lid 1 is een verwijzing opgenomen naar het centrale pgb-artikel (8.1.1) van de wet. Dit lid is opgenomen teneinde in de verordening een compleet beeld van rechten en plichten van de cliënt te geven. In het eerste lid is verankerd dat het college op grond van artikel 8.1.1 van de wet een pgb kan verstrekken. Voor gemeenten is ondermeer van belang dat een pgb slechts wordt verstrekt indien de jeugdige of zijn ouders gemotiveerd kunnen aantonen dat de individuele voorziening die door een aanbieder wordt geleverd, niet passend is (zie artikel 8.1.1, tweede lid, onder b). Conform het bepaalde in artikel 2.9, onder c, van de wet geeft de verordening in dit artikel, lid 2 en 3 aan op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld en uit welke kostencomponenten het tarief bestaat. In artikel 8.1.1, vierde lid, onderdeel a, van de wet is bepaald dat het college een pgb kan weigeren voor zover de kosten van het betrekken van de jeugdhulp van derden hoger zijn dan de kosten van de individuele voorziening. Zo wordt voorkomen dat inkoopvoordelen zouden wegvallen als te veel personen zelf ondersteuning willen inkopen met een pgb. Een pgb is gemiddeld genomen ook	

goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte individuele voorziening in natura. Artikel 12 lid 5 regelt dat het college nadere regels kan stellen voor de wijze waarop de hoogte van het pgb wordt vastgesteld en de borging van de kwaliteit. In artikel 12 lid 6 wordt vervolgens gebruik gemaakt van de mogelijkheid van artikel 8.1.1, derde lid, van de wet om bij verordening te bepalen onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk, of breder gezegd: niet-professionele hulpverleners. Het uitgangspunt van de wetgever hierbij is dat het pgb voor niet-professionele zorgverleners beperkt dient te blijven tot die gevallen waarin dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is. Daarom is, overeenkomstig aan het pgb in de AWBZ sinds 2014, een maximum gesteld aan het tarief dat mag worden uitbetaald aan niet-professionele zorgverleners. Dit maximumtarief voor niet-professionele zorgverlening is van toepassing wanneer: • een ouder of familielid uit eerste of tweede graad de zorg levertof;	

• de zorgverlener niet beschikt over een zogenaamde SKJ of BIG-registratie, of; • de zorgverlener of instelling niet is ingeschreven in het handelsregister als zijnde verlener van zorg. De hoogte van dit tarief en de wijze waarop het wordt vastgesteld, wordt in de beleidsregels Jeugdhulp uitgewerkt. De gemeente vindt het daarnaast belangrijk dat het gebruik van het pgb een vrije keus is van zowel degene aan wie het pgb wordt verstrekt als degene die met het pgb wordt betaald voor geleverde ondersteuning. Overige bepalingen Artikel 13Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering Deze bepaling is een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de wet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Ook deze bepaling beoogt het standaardiseren met de regelgeving met betrekking tot de aan elkaar verwante beleidsterreinen van jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning. Zie ook de toelichting onder artikel 10. In de toelichting op de nota van wijziging is voorts vermeld dat het	

tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid behoort misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan. De artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 (oorspronkelijk genummerd: 8.1.1a tot en met 8.1.1c) zijn eveneens bij nota van wijziging en ter standaardisering van de regelgeving aan het wetsvoorstel toegevoegd. Artikel 13 lid 1 berust mede op artikel 8.1.2, eerste lid, van de wet. Ook de overige onderdelen van artikel 8.1.2 en artikel 8.1.3 en 8.1.4 geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en zijn opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot de pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het	

daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen. Artikel 13 lid 2 is geënt op artikel 8.1.4 van de wet. Ook hier is de tot de pgb beperkte reikwijdte van artikel 8.1.4 van de wet op grond van het bepaalde in artikel 2.9, onder d, van de wet uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Artikel 14Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt,	

moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden. Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden. Artikel 15Vertrouwenspersoon In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon.	

Met de vertrouwenspersoon wordt een functionaris bedoeld zoals deze ingekocht is door de VNG. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie. De wet adresseert het college rechtstreeks en vraagt niet om hierover bij verordening een regeling op te stellen. De bepaling uit de wet is toch in de verordening opgenomen vanwege het belang om in de verordening een compleet overzicht van rechten en plichten van jeugdigen en ouders te geven. Bij algemene maatregel van bestuur (het Uitvoeringsbesluit Jeugdwet) zal een nadere uitwerking worden gegeven van de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon. Artikel 16Klachtenregeling Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van personen en bestuursorganen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in	

deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan. Artikel 17Inspraak en medezeggenschap In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over inspraak en medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 e.v. van de wet. Regeling van de inspraak en medezeggenschap is verplicht op grond van artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. Ingevolge artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015 dient bij verordening te worden bepaald op welke wijze ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van deze wet. In artikel 17 lid 1 is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdhulpbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning. Met artikel 17 lid 4 wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven. Artikel 18Hardheidsclausule	

Deze bepaling regelt de toepassing van een hardheidsclausule als instrument voor het college om onvoorziene omstandigheden het hoofd te bieden. Artikel 19Evaluatie Deze evaluatie is niet hetzelfde als de evaluatie die op centraal (rijks)niveau zal plaatsvinden, maar kan wel de daarin verzamelde gegevens benutten. Artikel 20Nadere regels Het kan noodzakelijk zijn om nadere regels te stellen op het gebied van onderwerpen die niet expliciet als onderwerp van nadere regelgeving zijn aangemerkt. In nadere regels kunnen onderwerpen uit de verordening nader worden uitgewerkt. Dit artikel biedt de grond daartoe. Inwerkingtreding Artikel 21 Intrekking en overgangsrecht Dit artikel bevat overgangsrecht en regelt welke verordening in een aantal situaties van toepassing is op het moment dat de nieuwe verordening in werking treedt. In het tweede lid is duidelijk gemaakt dat de bestaande rechten doorlopen, totdat een nieuwe beoordeling heeft plaatsgevonden. Tot slot is in lid 3 vastgelegd dat aanvragen die nog bij het college in behandeling zijn, op grond van deze verordening beoordeeld zullen worden. Artikel 22Inwerkingtredingen citeertitel	

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening en legt vast hoe de verordening dient te worden aangehaald. De geldingsduur is in beginsel onbeperkt vanaf de datum van inwerkingtreding tot het moment van vaststelling van een nieuwe verordening die deze vervangt.	
	Bijlage 1 Kwaliteitseisen zorgverleners **De kwaliteitseisen die gelden voor zorgverleners die individuele voorzieningen in de vorm van pgb leveren, zijn naast de op grond van de Jeugdwet en het Besluit Jeugdwet geldende kwaliteitseisen:** **Kwaliteitseisen formele hulp** **Kwaliteitseisen m.b.t. de doelmatigheid** • **Zorgverlener werkt met bewezen effectieve interventies. De interventies zijn beschreven en onderbouwd.** • **Zorgverlener beschikt over de benodigde deskundigheid, gericht op de individuele voorziening. Ook draagt hij er zorg voor dat duidelijk is wíe bevoegd en bekwaam is om wát uit te mogen voeren.** • **Zorgverlener draagt zorg voor deskundigheidsbevordering, verantwoorde werktoedeling, een goede werksfeer, aanwezigheid ziekteverzuimbeleid, ontwikkelgesprekken en veilige werkomgeving. De zorgverlener handelt daarin conform de landelijke richtlijnen zoals door brancheorganisaties ontwikkeld.** **Kwaliteitseisen m.b.t. veiligheid** • **Veiligheid wordt systematisch besproken in teamvergaderingen, met cliënten en hun verwanten.**

	• **Zorgverlener treedt direct op bij acute onveiligheid.** • **Zorgverleners bepalen multidisciplinair hoe te handelen bij acute onveiligheid. Zorgverleners zijn toegerust om met acuut onveilige situaties om te gaan.** • **Zorgverlener heeft geregeld dat de meldcode voor huiselijk geweld en kindermishandeling is geïmplementeerd en gebruikt wordt door de organisatie.** • **Zorgverleners schatten de veiligheid in aan de hand van een gestandaardiseerd risicotaxatie-instrument. Zorgverleners bepalen mede op basis van de risico's de in te zetten ondersteuning.** • **Zorgverlener zorgt dat afspraken en de wijze van vervoer (indien door de zorgverlener zelf georganiseerd en niet behorend tot een individuele voorziening jeugdhulp) zijn vastgelegd en dat deze duidelijk zijn voor personeel en cliënten, daarbij in acht genomen dat is bepaald hoe en waarmee een cliënt zich verplaatst en de daarbij behorende risico's.** • **Zorgverlener maakt gebruik van een veiligheidsmanagementsysteem om continue risico's te signaleren, verbeteringen door te voeren en beleid vast te leggen.** • **Zorgverlener draagt er zorg voor dat afspraken over gebruik van apparaten zijn vastgelegd, en dat er risicotaxaties worden uitgevoerd over omgang en afspraken.** **Kwaliteitseisen m.b.t. leefklimaat en fysieke omgeving** • **Het leefklimaat en de fysieke omgeving zijn schoon, veilig en passend voor jeugdige en/of zijn**

	ouder. Met passend wordt bedoeld dat het leefklimaat past bij de leeftijd en ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en/of zijn ouder. **Kwaliteitseisen m.b.t. bedrijfsvoering** • **Zorgverlener voert een deugdelijke administratie en goede registratie, waarbij in ieder geval inkomsten, uitgaven, verplichtingen, cliëntdossiers en verantwoording te herleiden zijn naar bron en bestemming en geeft hier op verzoek van het college inzage in.** **Verklaring omtrent het gedrag (VOG)** • **Zorgverlener legt op eerste verzoek van het college een verklaring omtrent het gedrag over als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens voor beroepskrachten en andere personen die beroepsmatig met zijn cliënten in contact kunnen komen. Deze verklaring mag niet eerder zijn afgegeven dan 3 maanden voor het tijdstip waarop betrokkene voor de zorgverlener ging werken. Deze verklaring moet dan binnen 9 weken na verzoek van het college worden overgelegd. De eis van de VOG is van toepassing op natuurlijke personen. Alle beroepskrachten en andere personen die namens zorgverlener direct en indirect cliëntencontact hebben, moeten een geldige VOG kunnen overleggen. Met indirect contact wordt bedoeld ondersteunend personeel dat werkzaam is op de locatie waar de hulp wordt verleend. Dit ondersteunend personeel is niet direct betrokken bij de hulp aan cliënten, echter is wel werkzaam in de omgeving van de cliënten.**

	Minimum opleidingsniveau personeel
	• **De zorgverlener zet personeel in dat over ervaring en kwalificaties/opleiding beschikt die passend zijn bij de te verrichten activiteiten en bij de persoonlijke kenmerken en omstandigheden, complexiteit en aard van de problematiek van de jeugdige en/of zijn ouder en toont dit op verzoek van het college aan.**
	• **De zorgverlener die cliëntgebonden zorg levert, moet een door de overheid erkende, afgeronde zorggerelateerde (gericht op mensen) opleiding hebben. Dit, naar uitsluitend oordeel van het college.**
	• **Zorgverleners op HBO of hoger niveau zijn in het Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ) of BIG geregistreerd. Een verkregen SKJ registratie waarmee is aangetoond dat een jeugd- en gezinsprofessional op HBO niveau werkzaam is, volstaat als alternatief op een afgeronde HBO -opleiding.**
	• **Voor vaktherapeuten is registratie bij de Stichting Register Vaktherapeutische Beroepen (SRVB) verplicht.**
	• **De zorgverlener biedt verantwoorde Jeugdhulp conform de "Norm Verantwoorde Werktoedeling", die is vastgelegd in het Besluit Jeugdwet.**
	• **Voor de ondersteuningsbehoeften geldt dat de zorgverlener functies/kwaliteit inzet passend bij de volgende minimale opleidingsniveaus:**
	  • **Ondersteuningsbehoefte 1a en 1b: MBO3**
	  • **Ondersteuningsbehoefte 1c, 2a, 2b en 2c: MBO4**

	• **Ondersteuningsbehoefte 3a en 3b: HBO** • **Ondersteuningsbehoefte 3c, 4a, 4b en 4c: HBO+** **Kwaliteitseis m.b.t. medicatieprotocol** • **Zorgverlener heeft vastgelegd wie verantwoordelijk is voor het toedienen van medicijnen en hoe de uitgifte is geregeld.** **Aanvullende kwaliteitseisen** **Ernstige Dyslexie** **Zorgverlener is aangesloten bij het Nederlands Kwaliteitsinstituut Dyslexie (NKD) en handelt in overeenstemming met de meest recente richtlijnen en protocollen van dit instituut en voldoet aan de kwaliteitseisen die door het NKD zijn gesteld op de volgende gebieden:** • **kwaliteitseisen voor een dyslexie behandelaar;** • **eisen met betrekking tot de kwaliteit van de diagnose en de behandeling;** • **kwaliteitseisen ten aanzien van de behandellocatie;** • **als specialistisch behandelaar voor ED komen in aanmerking:** • **een BIG-geregistreerd gezondheidspsycholoog;** • **een NIP-geregistreerde kinder- en jeugdpsycholoog; en** • **een NVO-geregistreerd orthopedagoog generalist.** • **medebehandelaars kunnen onder eindverantwoordelijkheid van de specialistische behandelaar betrokken worden:** • **een basispsycholoog en/of orthopedagoog;** • **een logopedist.** **Kwaliteitseisen informele hulp** **Kwaliteitseisen m.b.t. de doelmatigheid** • **Zorgverlener beschikt over de benodigde deskundigheid,**

	gericht op de individuele voorziening. **Kwaliteitseisen m.b.t. veiligheid** • **Zorgverlener treedt direct op bij acute onveiligheid.** • **Zorgverlener neemt contact op met Veilig Thuis Twente als er sprake is van huiselijk geweld, kindermishandeling en/of andere onveilige situaties.** • **Zorgverlener maakt duidelijke afspraken over vervoer als zorgverlener zelf het vervoer regelt.** • **Zorgverlener draagt er zorg voor dat afspraken over gebruik van apparaten zijn vastgelegd, en dat er risicotaxaties worden uitgevoerd over omgang en afspraken.** **Kwaliteitseisen m.b.t. leefklimaat en fysieke omgeving** • **Het leefklimaat en de fysieke omgeving zijn schoon, veilig en passend voor jeugdige en/of zijn ouder. Met passend wordt bedoeld dat het leefklimaat past bij de leeftijd en ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en/of zijn ouder.** **Kwaliteitseisen m.b.t. bedrijfsvoering** • **Zorgverlener voert een deugdelijke administratie en goede registratie, waarbij in ieder geval inkomsten, uitgaven, verplichtingen en verantwoording te herleiden zijn naar bron en bestemming en geeft hier op verzoek van het college inzage in.** **Verklaring omtrent het gedrag (VOG)** • **Zorgverlener legt op eerste verzoek van het college een verklaring omtrent het gedrag over als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en**

	strafvorderlijke gegevens voor beroepskrachten en andere personen die beroepsmatig met zijn cliënten in contact kunnen komen. Deze verklaring mag niet eerder zijn afgegeven dan 3 maanden voor het tijdstip waarop betrokkene voor de zorgverlener ging werken. Deze verklaring moet dan binnen 9 weken na verzoek van het college worden overgelegd. De eis van de VOG is van toepassing op natuurlijke personen. **Minimum opleidingsniveau personeel** • **De zorgverlener bezit vaardigheden voor het doel waar het pgb aan gekoppeld is.** **Kwaliteitseis m.b.t. medicatieprotocol** • **Zorgverlener is verantwoordelijk voor het toedienen van medicijnen en de uitgifte van medicatie.**
	Bijlage 2 pgb vaardigheden **De vaardigheden en kennis die een budgethouder moet bezitten om een pgb te kunnen beheren op een grond van de Jeugdwet, zijn de onderstaande geldende vaardigheden en kennis:** **Inzicht in de zorgvraag** • **De budgethouder heeft inzicht in de zorgvraag.** • **De budgethouder heeft inzicht in de diverse ondersteuningsmogelijkheden.** • **De budgethouder kan beargumenteren waarom zorg in natura niet passend is.** • **De budgethouder kan beargumenteren waarom de ondersteuning ingekocht moet worden middels pgb.** **Inzicht in regels en verplichtingen** • **De budgethouder heeft inzicht in de regels en verplichtingen die**

	behoren bij het beheren van een pgb of weet deze bij de desbetreffende instanties te vinden. • **De budgethouder weet welke wijzigingen hij moet doorgeven aan instanties of hij is in staat deze verplichtingen te vinden.** **Overzichtelijke administratie bijhouden** • **De budgethouder kan het budgetplan correct invullen.** • **De budgethouder kan een overzichtelijke pgb -administratie bijhouden.** • **De budgethouder kan facturen controleren.** • **De budgethouder kan belangrijke documenten vijf jaar archiveren.** • **De budgethouder kan de juiste zorgovereenkomst kiezen.** • **De budgethouder kan een zorgovereenkomst afsluiten.** • **De budgethouder kan een zorgovereenkomst verzenden naar de SVB.** **Communicatievaardigheden** • **De budgethouder is telefonisch of schriftelijk communicatief voldoende vaardig om te communiceren met de gemeente, zorgverzekeraar, de SVB en de zorgverleners.** • **De budgethouder is in staat tijdig te communiceren over veranderingen, schriftelijk dan wel telefonisch.** **Zelfstandig handelen** • **De budgethouder kan zelfstandig handelen.** • **De budgethouder kan onafhankelijk kiezen voor een zorgverlener.** • **De budgethouder kan tijdig zelfstandig het pgb verlengen, wijzigen en/of stopzetten.**

	Afspraken maken en vastleggen • **De budgethouder kan afspraken maken en vastleggen met instanties en zorgverleners.** • **De budgethouder maakt op zijn minst afspraken over: uurtarief, (begeleidings-) activiteiten, hoeveel tijd er nodig is voor (begeleidings-) activiteiten, hoe de voortgang van de doelen wordt bijgehouden.** • **De budgethouder kan gemaakte afspraken met instanties en zorgverleners verantwoorden aan het college en waar nodig aan de SVB.** **Beoordelen passende zorg** • **De budgethouder kan beoordelen of de geleverde zorg passend is.** • **De budgethouder kan aantonen dat de geleverde zorg voldoet aan de kwaliteitseisen zoals omschreven in bijlage 1 van deze verordening.** • **De budgethouder kan aantonen dat de ingezette hulp doeltreffend is, door te onderbouwen hoe de (begeleidings-) activiteiten gaan bijdragen aan het behalen van het gestelde resultaat.** • **De budgethouder kan de kwaliteit van zorg bewaken en waar nodig bespreken met de zorgverlener.** **Coördineren** • **De budgethouder kan de inzet van zorgverleners coördineren.** • **De budgethouder regelt vervanging bij vakantie, verlof en/of ziekte van de zorgverlener en houdt daarbij rekening met de kwaliteitseisen zoals omschreven in bijlage 1 van deze verordening.** • **De budgethouder kan garanderen dat er altijd een**

	veilige situatie is met alle nodige zorg. • **De budgethouder draagt zorg dat de zorgverleners en mantelzorgers niet overbelast raken.** **Werkgeverschap** • **De budgethouder kan als werk- of opdrachtgever de zorgverleners aansturen en hen aanspreken op hun functioneren.** • **De budgethouder weet welke verplichtingen horen bij het type zorgovereenkomst dat gebruik wordt.** • **De budgethouder is verantwoordelijk voor een veilige vertrouwde werkomgeving. Wanneer dit niet het geval is, kan de budgethouder tijdig op de juiste manier anticiperen op de situatie.** **Kennis over werk- of opdrachtgeverschap** • **De budgethouder heeft voldoende (juridische) kennis over werk- of opdrachtgeverschap en/of weet deze kennis te vinden.** • **De budgethouder is bewust dat juridische en arbeidsrechtelijke zaken behoren tot het pgb-beheer en bij de rol als werk- of opdrachtgever. De budgethouder is dan ook in staat zich (wanneer nodig) te verdiepen in juridische en arbeidsrechtelijke zaken zoals: ontslag en aansprakelijkheidsvraagstukken en/of zich hierover te laten adviseren.**